

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

**Formanden:** Det Afsnit, som vi nu skulle beskæftige os med, omfatter Slutningen af Positionerne i § 1, nemlig fra 78 inklusive og ud, med de dertil stillede Ændringsforslag.

**Ordføreren (Mazén):** Det første Forslag, det under Nr. 21, er jo kun en Reaktionsforandring, som gaar ud paa at tydeliggjøre Meningen, og jeg skal derfor ikke dvæle videre derved. — Mere Tvivl frembyder derimod det næste Ændringsforslag under Nr. 22, ifølge hvilket Position 89 skulde udgaa, efter hvad et Mindretal i Udvalget har foreslaaet. Denne Position omfatter raat, usarvet Sæffelærrød alene af Jute eller Gunnit samt Sæffe deraf og gaar ud paa Toldfrihed for disse Stoffer. Det er et Forslag, som indkom i Henhold til Forhandlingerne i Udvalget ifjor, og som vedtoges af det høie Thing i Henhold til den Betragtning, at Toldfrihed for disse Sæffe vilde være nødvendig for at bærge den indenlandske Produktion ligeoverfor den udenlandske Konkurrence. Det vilde skabe et uheldigt Forhold, at de paagældende indenlandske Fabrikanter, f. Ex. Salt- og Gjødningsfabrikanter o. s. v., skulde betale Told for Sæffene, medens de udenlandske Fabrikanter kunde indføre Sæffene som Emballage. I Henhold dertil blev det altsaa foreslaaet, at der skulde gives Toldfrihed for disse Stoffer. Smidlertid er derved fremkommet en Anomali, forsaavidt Jutelærrød er toldfrit, medens Jutegarn er toldpligtigt efter Position 83, og det vilde altsaa være at stille den indenlandske Fabrikant, som maatte tilfigte en saadan Fabrikation, ugunstig i Forhold til den udenlandske, idet den udenlandske kan indføre sit Produkt toldfrit, medens den, der heri Landet maatte ønske at tilvirke Jutelærrød, maatte betale Told af Raastoffet. Det kan ikke negtes, at det er en Anomali, som, efter hvad jeg antager, har været væsentlig bestemmende for Mindretallet til at stille Forslag om, at Positionen skulde udgaa. Men paa den anden Side skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at denne Anomali, som saaledes vil komme til at foreligge, egentlig ikke er Noget, som vort Forslag indfører, den er allerede en Følge af den gældende Toldlov paa dette Punkt, hvor man ogsaa har det Særshyn, at Garn beskattes høiere end det færdige Produkt, idet Garn beskattes

efter Position 140 med 3 St. pr. Pd., medens derimod Sæffelærrød efter Position 142 kun fortoldes med 2 St. Altsaa, det vil forsaavidt ikke være noget Nyt, at denne Anomali registreres, men Sagen er jo ogsaa den, at vi staa overfor en Kollision af sammenstødende Interesser. Handelen og Omsætningen har ubetinget Interesse i, at Sæffelærrød er frit, da det spiller en Rolle paa mange Omraader. Særlig skal jeg henvise til, at Saltværkseierne og Gjødningsfabrikanterne have paaberaabt sig Emballagernes Toldfrihed som en Grund til, at de forlange Beskyttelse. Det er altsaa klart, at her er virkelig berettigede Interesser, som kræve Toldfrihed for disse Stoffer. Paa den anden Side skal jeg fremhæve, at der, saavidt Udvalget bekendt, ikke bestaar Fabrikker for Tilvirkning af Sæffelærrød her i Landet, og naar man frygter for den indenlandske Produktion, er det altsaa af Hensyn til en mulig Fremkomst af den Slags Fabrikker. Da vi altsaa ikke ved den nu foreslaaede Ordning krænte nogen virkelig bestaaende Fabrikations Interesse, have vi ment, at Hensyn til Handelens Krav paa Toldfrihed for disse Emballeringsstoffer maatte være overvejende. Jeg skal altsaa paa Flertallets Vegne foreslaa, at man bliver staaende ved det tidligere Vedtagne og bevare den Frihed for disse Sæffelærrøder, som har en ikke ringe Betydning for den hele Omsætning. — Det næste Forslag er stillet af Finantsministeren, der udsjorlig har begrundet det i de Bemærkninger, som ere tilstillede Udvalget, og jeg skal tillade mig at henholde mig fuldstændig til den af den høitærede Finantsminister givne Begrundelse. — Det næste Forslag er stillet af et Mindretal og angaar Metalvarer, Position 101. Det gaar jo ud paa en Nedsættelse, hvis finantsielle Betydning vil være omtrent 150,000 Kr., og vi have ikke ment, at Fordelen ved denne Nedsættelse af 1 Dre pr. Pd. kunde opveie den Nedgang i Indtægten for Statskassen, som den vilde foraarsage. Flertallet har derfor ligesaa lidt denne Gang som sidste Gang kunnet tiltræde Forslaget. Med Hensyn til Position 105, Stenolie, er der stillet to Forslag. Det første gaar ud paa, at denne Artikel skal udgaa af Position 105, hvorved den altsaa vil komme ind under 106 og blive fortoldet med 2 Dre pr. Pd. Det andet gaar ud paa, at Stenolie skal opføres i en selvstændig Position med en Told af 1 Dre. Ogsaa her er Forholdet jo det, at Thinget ifjor i Henhold til Flertallets Forslag vedtog Toldfrihed for Stenolie, idet vi netop, som i vor Betænkning fremhævet, betragtede Stenolie som en